

JOAN MARTORELL I MONTELLS

(Barcelona, 1833 - 1906). Titulat l'any 1876, va desenvolupar la seva obra dintre de l'estil goticista de moda en aquella època, a causa de la influència de Viollet-le-Duc. Va ser un dels impulsors del Cercle Artístic de Sant Lluc. Martorell va ser un dels mestres de Antoni Gaudí, al que va emprar en nombroses ocasions com delineant, i en la seva qualitat d'arquitecte assessor de Josep Maria Bocabella, promotor del temple de la Sagrada Família, fou el que va recomanar a Gaudí per a fer-se càrrec del projecte del temple el 1883.

Martorell va realitzar la major part de la seva obra a Barcelona:

Convent de les Adoratrius (1874); Convent de les Saleses (1885); Reconstrucció de Montsió (1888); Camarí i cúpula de la Mercè; Restauració del monestir de Pedralbes (1897); Monument a Joan Güell de la Societat de Crèdit Mercantil al carrer Ample (1900); Casa del marquès de Robert (1900); Col·legi dels Jesuïtes de Sarrià.

L'any 1882 va dissenyar un projecte per a la façana de la Catedral de Barcelona, que encara que no va ser aprovat va rebre nombrosos elogis.

També fou l'encarregat de remodelar de la Torre Can Feliu, construint un palauet, actual Palau Reial de Pedralbes; aquí també va contar amb la col·laboració de Gaudí, que es va encarregar de construir la tanca d'entrada i els pavellons de la porteria.

Fora de Barcelona, va construir l'església parroquial de Santa Maria de Portbou, l'església de Sant Esteve de Castellar, el Tercer Misteri de Goig i Primer Dolor del Rosari Monumental de Montserrat, el Palau de Sobrellano a Comillas (1878) i el projecte del convent de Villaricos a Almería (1882), en col·laboració amb Gaudí.

Rebeca De Juan, Iryna Bryksa i Maria Pomada